

[JTP \[http://www.jtpunion.org/spip\]](http://www.jtpunion.org/spip) > [5. Články a zajímavosti \[rubrique.php3?id_rubrique=5\]](#) > [Pro osvětlení \[rubrique.php3?id_rubrique=12\]](#) > [ZTRACENI V PŘEKLADU \[rubrique.php3?id_rubrique=68\]](#)

ZTRACENI V PŘEKLADU - Dobrou chud'! (Od Roberta Novotného)

DNES O PASKVILECH, KTERÉ MŮŽEME ČÍST NA JÍDELNÍCH LÍSTCÍCH

Norská spisovatelka (a doktorka lingvistiky) Helene Uri, překládaná a známá i u nás, vyrazila loni v létě do ulic hlavního města Oslo na zajímavý výlet. Deník *Aftenposten* ji pověřil, aby se podívala na zoubek jídelním lístkům v tamějších nejvyhlášenějších restauračních zařízeních.

Musela konstatovat, že mají mizernou úroveň. Jejich autoři se vyžívají v rádobý módních cizojazyčných výrazech, ale neumějí je správně napsat. Na kousky krájená slanina asi nezní (ani norsky) dost nůbl, ale jistě to pořád je lepší než „baconships“ (slaninové lodi) namísto zřejmě zamýšlených *bacon chips*. Problémy mají tihle literáti i s pravopisem, tvaroslovím či rodovou příslušností podstatných jmen ve své mateřštině. Ve ctihodném podniku Grand Café, kam svého času denně docházel Henrik Ibsen, je to podle ní tak hanebné, že slavný dramatik by se obracel v hrobě, kdyby viděl jazyk, jaký tam hostům v jídelním lístku servírují. Zázitky ze své mise shrnula zlatými slovy: „Tohle je trapné. Je legrační, kolik peněz dávají za design jídelních lístků a za orchideje a bílé froté ručníky na záchodech, ale obyčejnou jazykovou korekturu se jim zaplatit nechce.“

Může ovšem být ráda, že není Češka, protože z podobné procházky by se vzpamatovala hodně dlouho.

Autoři tuzemských jídelních lístků si zpravidla ani nedají tu práci, aby správně opsali názvy toho, co prodávají, a tudíž si u nich můžete dát třeba wisku (ne, můj překlep to nebyl) „Johnny Wolker“. Mým prvním oblíbencem však zůstává „Jim Bim“, kterého jsem jednou objevil v nádražní hospodě někde ve Slezsku. Vysvětlovat, že ve Skotsku je to *whisky* a v Irsku zase *whiskey*, to už by člověk chtěl opravdu moc. Majitelé pochybných „italských“ restaurací zase nabízejí lahůdky jako „torteliny“, u zvlášť povedených hostinských si můžete k pití dát „Pilsner Urguel“ a jinde si zase vyberete některý z „cold drings“.

Krutým mukám je podrobována chudinka káva. Kavárníci by rádi oslnili neotřelými názvy, ale ani se neobtěžují otevřít slovník, kde by se dozvěděli, že café je to francouzsky, ale italsky je to *caffè*, a beze studu vám nabídnou i „capucino“. Zcela původním a osobitým tvarem je „cafee“. Nad síly některých se zdá být i jednoduché německé *Kaffee* či anglické *coffee*. V posledních letech se u nás díkybohu prosazuje příjemný zvyk prodeje kávy přes ulici v kelímku, ale snad by si to mohli na výlohy napsat správně: hojně rozšířený nápis „coffe to go“ jako by napovídal, že nějaký výrobce propagačních materiálů zplodil zmetek a teď se ho zoufale snaží zbavit.

Téma překladů v gastronomii by vydalo na celou *Orientaci*. Hodně nepovedenou zrůdičku jsem v zimě našel v Liberci: „fresch jogurt“. Čerstvý je německy *frisch*, anglicky *fresh*; „fresch“ není nic. Jogurt kupodivu nechali česky; anglicky je to *yogurt* či *yoghurt*, německy *Joghurt*.

Zcela mimořádné dílo se ovšem podařilo jednomu hotelu na pražském Žižkově, který chtěl vyjít vstříc své dánské klientele a dal si přeložit jídelní lístek do dánštiny. Bohužel nevěnovali dostatečnou pozornost výběru překladatele, a tak namísto prosté informace, že si můžou dát kuřecí prsa, na nebohé Dány z jídelního lístku koukalo šokující tvrzení, že kuře je řadra. Lepší kousek jste určitě nečetli, že ne? Pokud máte pocit, že ano, tak sem s ním; v tomhle případě se nechám trumfnout.

Robert Novotný

Článek převzat z portálu www.lidovky.cz [http://www.lidovky.cz]